

Ankestyrelsen

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

J.nr. 2000394-07

Afgørelsesdato:

23-01-2008

uds. dato:

25-01-2008

Nummer:

A-1-08

Principafgørelse om: kontanthjælp - udnyttelse af arbejdsmuligheder - ægtepar - personkreds - 300 timers reglen

Lov: lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007 - § 13, stk. 8, og § 26, stk. 5

Resumé: 300-timers reglen fandt ikke anvendelse på en situation, hvor ægtefællen til en kontanthjælpsmodtager, var i ordinært og udstøttet arbejde og således ikke modtog eller var berettiget til kontanthjælp.

Kommunen kunne derfor ikke standse udbetalingen af kontanthjælp til kontanthjælpsmodtageren med henvisning til denne regel.

Sagsfremstilling:

En kvinde havde den 1. juni 2007 i mere end 2 år modtaget supplerende kontanthjælp til sin ægtefælles lønindtægt. Kommunen havde ikke stillet krav om, at hun skulle være aktivt arbejdssøgende. Jobplanen var, at hun skulle gå til danskundervisning og efterfølgende uddanne sig til pædagog med hjælp fra Statens Uddannelsesstøtte.

Kommunen traf afgørelse om, at kontanthjælpen ville bortfalde fra den 1. juni 2007, da kvinden ikke havde haft 150 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse. Afgørelsen var begrundet med, at kvinden og ægtefællen efter nævnets opfattelse ikke var omfattet af 300-timers reglen.

Nævnet fandt, at et ægtepar kun var omfattet af reglen, hvis begge ægtefæller havde ret til hjælp efter aktivlovens § 11. Nævnet fandt det ikke godtgjort, at kvindens ægtefælle var omfattet af lovens § 11.

Nævnet fandt derfor ikke, at der var tilstrækkelig hjemmel i aktivlovens § 13, stk. 8, eller i lovens § 26, stk. 5, til at inkludere ægtepar, hvor den ene var i fuldtidsarbejde, i den personkreds, der var omfattet af lovens § 13, stk. 8.

Afgørelsen blev anket af kommunen, som navnlig henviste til Beskæftigelsesministerens svar på spørgsmål 163 stillet i samråd i Folketingets arbejdsmarkedsudvalg den 17. september 2007 og besvaret i brev af 28. september 2007. Kommunen henviste endvidere til Arbejdsdirektoratets notat af 31. august 2007.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en person, hvis ægtefælle ikke var omfattet af aktivlovens § 11, var omfattet af personkredsen i lovens § 13, stk. 8 (300-timers reglen).

Under sagens behandling indhentede Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg et responsum om hjemmelsgrundlaget fra Kammeradvokaten.

Afgørelse:

Kommunen kunne ikke standse hjælpen til kvinden fra den 1. juni 2007.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde ved afgørelsen vægt på, at kvinden var selvstændigt berettiget til kontanthjælp efter aktivlovens § 11, og at kvindens ægtefælle på dette tidspunkt ikke var berettiget til kontanthjælp, hverken selvstændigt eller afledet som følge af kvindens ret til kontanthjælp.

Udvalget lagde herved vægt på, at ægtefællen den 1. juni 2007 forsørgede sig selv ved erhvervsarbejde. Ægtefællen udnyttede herved sine arbejdsmuligheder og opfyldte dermed sin del af den gensidige forsørgelsespligt.

Beskæftigelsesudvalget lagde således vægt på, at ægtefællerne ikke begge var omfattet af reglerne om kontanthjælp.

Udvalget tog udgangspunkt i, at det skærpede rådighedskrav i aktivlovens § 13, stk. 8, omhandlede ægtepar, der begge var berettigede til kontanthjælp efter lovens § 11.

Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på forhistorien til ændringen af aktivlovens § 13 og § 26 ved lov nr.

239 af 27. marts 2006.

Ved aktivlovens ikrafttræden den 1. juli 1998 blev der indført en ny ordning, hvorefter ægtefællen til en person, der var berettiget til kontanthjælp, kunne vælge at være hjemmearbejdende og dermed ikke at stå til rådighed for arbejdsmarkedet (lovens § 13, stk. 5). Det betød, at denne ægtefælles kontanthjælp bortfaldt. Der blev i stedet for ydet et tillæg til den anden ægtefælles kontanthjælp (lovens § 26, stk. 3).

Denne regel blev i 2003 suppleret med en regel om, at kommunen kunne træffe afgørelse om beregning af kontanthjælp på samme måde, hvor der var tvivl om, hvorvidt ægtefællen til en person, der var berettiget til kontanthjælp, reelt stod til rådighed for arbejdsmarkedet (lov nr. 417 af 10. juni 2003, § 13, stk. 8).

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget om indførelse af 300-timers reglen var der tale om en videreførelse af den hidtidige ordning med den ændring, at der nu blev indført et objektive kriterium for, hvornår en ægtefælle ikke kunne antages at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det var derfor Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs opfattelse, at den juridiske forhistorie og forarbejderne til den nu gældende bestemmelse i aktivlovens § 13, stk. 8 (300-timersreglen) viste, at bestemmelsen ikke fandt anvendelse på situationer, hvor ægtefællen til den person, der modtog kontanthjælp, var i ordinært og udstøttet arbejde og således ikke modtog eller var berettiget til at modtage hjælp efter aktivlovens § 11.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg tiltrådte således beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

Amaliegade 25 | Postboks 9080 | DK-1022 København K | e-mail: ast@ast.dk | Åbningstid: Man-fre kl. 9-15 | Tel:
33 41 12 00 | EAN nr. 57 98 000 35 48 21